

LA PUBLICITAT

ANY XLVII. — NUM. 16,015. — PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DISSABTE, 18 DE JULIOL DE 1925

ANGEL GUIMERA, QUE JA EN VIDA TINQUE UNA VALOR MÍTICA ENTRE NOSALTRES, ENTRA, EL 13 DE JULIOL DE 1924, EN EL RENGLE DELS IMMORTALS.

Redacció i Administració:
Passatge de Gràcia, 34. — Telèfon 1491-A
Tallers d'impremta:
Barbà, núm. 11 i 13. — Telèfon 1219-A

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

EDICIÓ DIÀRIA

Barcelona. 9 Ptas. mes
Península Ibèrica. 750 " trimestre
Amèrica llatina. 850 " " "
Altres països. 95 " " "

ANGEL GUIMERA

Ja és feta gloriósament la transfiguració de Guimerà, d'aquell Guimerà d'alt cos corbat que veïem sovint pels carrers de Barcelona, en el símbol de la poesia catalana renaixent. Per als homes destinats a entrar en l'Assemblea dels Immortals, la mort és, en veritat, una major naixença. Quan el batec de la vida corporal ha cessat, i la carn i els ossos es van fent cendra, la vida espiritual s'afirma i la personalitat perdurable dels grans desapareguts es fa més gran en el cor del poble.

La glòria de l'home quan ja no existeix es fa més pura, i el record evocador substitueix i intensifica la visió directa. Ara Guimerà ja no habita en el pis de l'estret carrer barceloní; no camina pel mig de la nostra Rambla mirant a terra i amb els llargs braços caiguts; no apareix en els escenaris a corbar-se encara més sota les ovacions i a dir amb feble veu tremolosa algunes paraules ingènues. Però dins de cada català el gran patriu viu per la virtut del culte amorós. L'esperit de Guimerà, vibrant com els seus versos, encès com la seva prosa, ha entrat en silenci — un silenci ric d'eficàcia — a les llars catalanes. Una llar nostra, plena d'anhel i de records i d'esperances, és un sagrari on la noble imatge de Guimerà té un lloc d'honor.

En el primer aniversari de la mort del poeta, la resplendor del seu nom ens diu que ja està fet en ell el gran miracle de la immortalitat. El nom de Guimerà queda incorporat als noms dels catalans que ja no moriran mentre s'aganti la nostra terra, mentre visqui la nostra raça, mentre ressoni la nostra llengua, mentre siguin del mateix color el nostre cel i la nostra mar. Discutiran els crítics els caires diversos de l'obra de Guimerà. El poble ja ha pronunciat la seva paraula. Aquesta paraula és la que declara Guimerà immortal.

La popularitat que Angel Guimerà tingué en vida, es daura ara amb l'or vell de la immortalitat. Si la gent catalana que el va conèixer, el va estimar en la seva figura humana i en les obres de la seva fantasia, i va fer d'aquest amor la millor corona triomfal del poeta, les generacions que aniran venint conservaran, pel record del nom i per la coneixença de les seves millors obres, l'amor popular i poderós que va voltar-lo en els dies de la seva vida i sobretot en l'hora minvant de la seva ancianitat.

Els fets que han passat, joiosos o tristos, i els homes que han viscut, dignes o execrables, s'allunyen rodolant pel pendient del temps, inacabable. Però els homes tenen en la imaginació i en la memòria el secret per vèncer la mort i la llunyania. Cada vegada que el nom de Guimerà és pronunciat amb amor i respecte; cada vegada que ens l'imaginem tal com el veírem; cada vegada que els nostres ulls lleixen una escena de les seves obres, o els nostres llavis reciten un dels seus versos cantelluts i forts, la figura ideal del poeta es fa més daurada i brilla més amb aquesta llum claríssima que nodreix la vida dels immortals.

Els escriptors catalans a Guimerà

Avui fa un any que tot Catalunya era commossa en l'hora de la mort del Poeta. Fou un dol primer, que aplegà, una tarda, a l'entorn del fèretre d'En Guimerà, tot el poble. El dol de la ferida era viu i coent, i Catalunya sencera va acompanyar el cadàver del Patriarca Ràmbles avall, Això fou una tarda; els esclats del poble, les vibracions de les multituds tenen el moment culminant de l'abrandament, i després s'apaguen. El poble, un cop acompanyat al seu repòs la còrpora mortal d'En Guimerà, ha servat en el cor la dolor de la seva pèrdua. I Guimerà té un altar en l'esperit de cada català. D'aquell abrandament d'unes hores n'ha restat aquest calli perennal.

Sense l'esclat de les vibracions del poble, amb la devoció respectuosa que se sent per les coses sagrades, els nostres escriptors, des de les planes de la Premsa catalana, en el lloc d'honor de les nostres revistes, l'endemà de la mort d'En Guimerà i els dies immediats, que la ferida encara era oberta, van anar disposant sobre la tomba del Poeta llurs branques florida.

En l'aniversari de la seva mort, ens plau de traslladar a les nostres columnes aquest homenatge col·lectiu que la nostra gent de lleteres li ha adreçat glorificant-lo com a poeta, com a dramaturg i com a patriota.

Josep Carner, el príncep de la nostra poesia, va escriure aquestes vibrants i abrandades estrofes:

"On el dol i gran Guimerà! Ha anat a les pelentes, — allà d'on por venim — el coquet matí. — Nom l'emororària amb mort i romanç — amb quatre cims grogues i quatre de rogents."

De "La Veu de Catalunya", en el seu editorial el dia de la mort d'En Guimerà són aquestes mots justos i definidors:

"Ara i sempre, mentre existeixin la terra catalana i el nostre idioma parlat, el nom d'En Guimerà viurà a la memòria, al cor i als llavis de tots els catalans. Manellic, Said, Blanca, Marta, Nuri, tots els personatges que el seu geni portentós creà, vetllaran la seva glòria. I els seus versos immortals, alenada de la història de la nostra terra, la nostra terra mateixa feta poesia i ritme, inspiració i terç, esperarà la distinció dels segles i els trasbalsos dels esdeveniments polítics."

Per la seva banda, "La Revista" feia aquest homenatge al gran desaparegut:

"La valoració del literat en l'aspecte popular està definitivament feta. Res no sabríem afegir als mots

d'aquella noia que seguint l'enterrament, Ràmbles avall, deia: — Sembla que anem a una festa.

I deia "Bella Terra", ajuntant-se al clam popular:

"No gosem parlar de mort en l'hora del retorn a la terra del cos, del gran trágic. Tot seguit el cos es glaça..." Parlem, això sí, de l'enterrament del gran a la vida de la immortalitat, entrada apoteòsica, amb l'acompanyament de tot un poble. Catalunya, aquests dies, dona un nou alt exemple de la seva plenitud racial: plora l'absència material del poeta, però amb major fervor encén una llàntia de fidelitat davant l'altar del seu record."

Miquel Capdevila, des de les planes del magazine "Dià i d'allà", examinava la fortlesa de la dramaturgia guimeraniana, i deia:

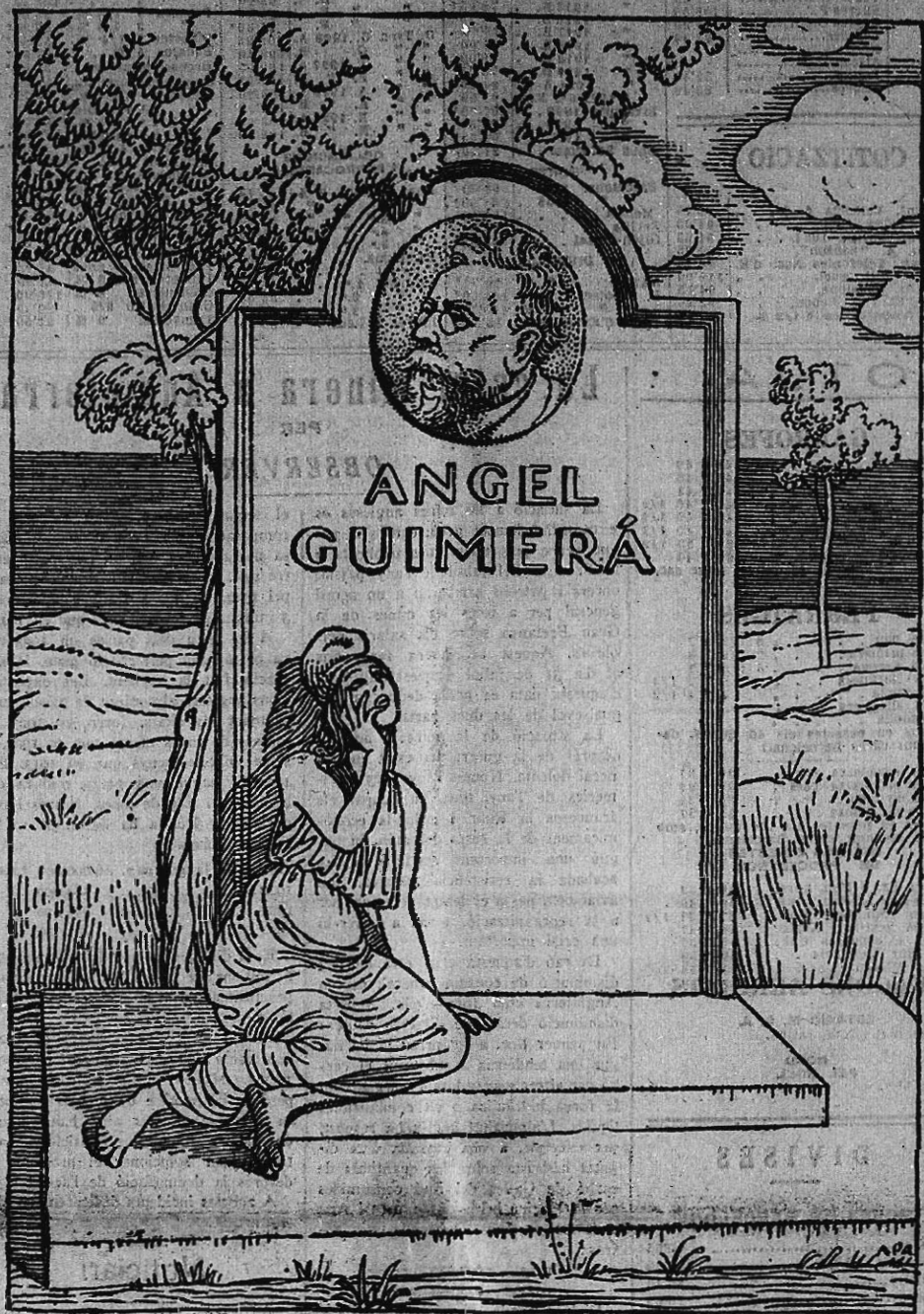
"Guimerà era dramaturg i parlava sincerament al poble presentant-li éssers que eren carn de poble i llum d'esperit, màscares de perfecta modelació literària i ànimes de vida brillant. Guimerà és com una mena de tornaveu gegantí, net de tota prevenció i polit per un magnífic instint literari. La veu de la raça, ressonant poderosa de les tombes mil·lenàries, com al conjur d'un déu nacional, el sentíem humà, el dolor de viure i l'orgull d'ésser home, concretant-se i prenent formes naturals de pàtria i reventant-se de l'òrgan d'expressió determinat, que és la llengua, anaven giravoltant vers el gran tornaveu, i allí ressonaven com una trompa de guerra."

I Josep Maria de Sagarra posava aquestes comentaris al traspass del Patriarca:

"El poble ha recollit diversament el verb del poeta, perquè En Guimerà ha estat el cantor dels sentiments primaris, de les passions elementals. Ha fet viure damunt les taules la innocència, la bondesa i l'heroisme, però hi ha posat sempre un puntet de rebellió, un anhel de revolta, ha ensenyat de tant en tant les dents del llop i les ales de l'àngel."

I tothom ha tingut un moment a la vida que ha plorat escoltant el verb d'En Guimerà, Romàntic fins al capdamunt, ha agafat del romàntisme aquelles proporcions monstruoses que hi prenen les coses del cor. En el seu "Mar i cel" va agafar tota una muntanya de passió, tota una foguera d'entusiasme. I ho va dir amb una veu clara i neta, amb uns versos que deixaven veure les venes carregades de sang entre l'entronyellat d'una retòrica més o menys experta. I ho ha dit amb una veu que canta, que s'arropa a la petxina de l'orella i que va entrant fins al moll de l'esperit, amb un so de campanes que vibra, que fa estar alerta.

(Continua al peu de la pàg. 5.)

PER DRET DIVI

ACTE PRIMER, ESCENA III

Hildebrand, Abrial, Armida, Guàlter, Palmar, Huc, Patriarca, Prelat, Desirac, Carlot, cavallers, cortisans, sacerdots, músics, soldats,

Hild. Mercès a tots, prelats i clerecia i cavallers i poble. On és el poble, Adrial. (Sobrat, no sabem què dir.) Senyor... Hild. (Al ministre.) No el veig... Adrial. Senyor, dintre la sala no hi cap vostra nació, com vostra glòria no cap dintre del món. (Voludant.) Vostres ministres, vostres prelats, i al cap el Patriarca; la noblesa més alta, aquí, del regne, representa a la raça: a rics i a pobres. Hild. Bé està, duc d'Abrial. Abrial. Avui és dia de pler, senyor, per totes les contrades. Sou el rei més volgut que hi ha a la terra, i els vostres fills fins la darrera gota donarien de sang per a servir-vos. Sou rei d'un gran país, d'on la misèria ha fugit per a sempre, on la rancúnia no troba cors per rosegar, on llibre hi viu tothom de son treball, i amb honra. Armida. (Discorregant amb Abrial, però amb major émfasi i despretensió encara. Hildebrand de primer l'escolta amb benigneïtat, després se'n distreu a poc a poc, sense menyspreu.) Sou l'elegit, l'invicte! Els vostres avis eren tots immortals, i si moriren fou per llur voluntat superhumana que els igualava a Déu allà a la glòria i els feia omnipotents a la terra. (Murmull d'aprovació entre els cavallers.) Vós sou també immortal; i si algun dia us surt al pas la mort, tingueu certesa que vós l'haureu cridada. Hild. (Sonrient.) No, vull viure! Guàlter. Sou immortal.

Palmar. Pel goig de vostres súbdits. Huc. I per l'eterna glòria del reialme! Hild. (Content, sense fixar-se en el que li diuen.) Sóc volgut de tothom; al cor m'ho sento. Per places i carrers quanta alegria! Darrera dels soldats jo veia els rostres somriures de la gent, i treure espurnes gosulls de joia, i a l'altar he dades mercès a Déu, perquè ha triat ma testa com la millor per a encercalar corona. Patr. (Molt digne i sentimental.) Déu us vol, i la Iglesia l'executa la voluntat de Déu, i al coronar-vos són mes mans del Déu pare les mans pròpies, que sense Ell no es pot moure ni una fulla. Hild. Oh, sí! Jo ho crec i així les mans del poble eren les mans d'un Déu quan espargia flors i llores! Prelat. Senyor... (No sabem què dir.) (Remor de tothom. S'ha de veure la contrarietat del Duc.) Abrial. (Perquè calli.) Prelat. Desir. (A Carlot.) Depressal. Carlot. Que visca el rei! C. I. T. Que visca! Visca! Hild. (Satisfet, ben marcat, ha baixat del tron i es disposa a sortir.) Bé està, senyors, ja prou; que ara jo us comiat generalment. Mercès, deixeu-me.

(S'ha anat retirant, precedit de soldats i seguit d'algun cortès. La música s'ha anat perdent darrera Hildebrand per les cambres del Palau, Cavallers i sacerdots, han anat sortint per les altres portes.)

ELS FILLS D'EN GUIMERA

Un dia preguntà un home falaguer al poeta Mistral, si havia tingut fills, i el patriarca de la Provença li digué: els meus fills els trobareu en els meus llibres.

Fa un any que seguim tots com un sol home la caixa enlodada que duia la despulla mortal d'En Guimerà, camí del cementiri. Aleshores tota la nostra atenció era per la figura que acabava d'apagar-se. Escriuïem damunt dels diaris paraules de febre.

Després dels funerals del sentiment, un cop enterrat el pare, hem parat més atenció sobre les figures dels fills que deixà damunt la terra.

Els fills de l'esperit del nostre Guimerà, com els fills de Mistral, els hem trobat en els seus llibres, tractant-se d'un poeta dramàtic podríem dir millor que els hem trobat damunt dels escenaris. Mentre vivia el pare excel·lent, aquests fills del geni del poeta potser no els sentíem tan a prop de nosaltres, potser no els sentíem tan vius, tan impressionants com ara.

Endolats com els veïem, esferits per la mort d'aquell que els va crear, però independents i en plena possessió de l'herència paterna, aquestes figures dramàtiques fan valer ara més que mai el seu dret a la immortalitat i s'imposen d'una manera més viva damunt la consciència de tots els catalans.

Aquests fills d'En Guimerà es diuen noms de llegenda, que ens sonen dintre les orelles com una sibil·lada de rebel·lia: Manellic, Marçal, Said, Maria Rosa, Blanca, Mestre Olguer... La veu d'aquests personatges, llurs plors, llurs imprecacions i llurs violències, amb puntes de tendresa i amb puntes de feroçitat, sembla que ens estiren i ens volen treure del jac on s'adormen els somnriures i les covardies.

Els fills d'En Guimerà es nodreixen del nostre entusiasme; no han de temer ni les malures ni la mort, el seu hostal és la nostra llengua catalana, que com tots sabem, és una mena de palau indestructible, i les curses que fan aquests personatges immortals, és anar d'una consciència a l'altra, i en un moment determinat omplir la de tots nosaltres i reposar d'una manera absoluta en el recó més tibi i més aprofitable del nostre cor.

Els són les mans invisibles que van captant pel monument del poeta, i pensem que són unes mans que exigeixen i no toleren que aquesta vegada la paraula "catalans" i la paraula "avariçia" es barregin d'una manera poc honrada per a nosaltres.

Els fills d'En Guimerà, aquests noms que tot el poble sap de cor, ja el tenen fet, un monument a la glòria paterna, noms que amb llur presència, però exigeixen un monument de pedra que es pugui veure i palpar, fet per braços mortals i pagat d'una manera generosa.

I quina és la característica d'aquests fills d'En Guimerà? A mi em sembla que tots la sabem prou, i tots ens n'hem adonat. Fins els més obscurs, els que han tingut menys fortuna, els que no surten a morir o a triomfar damunt de l'escenari, encarnats en el cos i el vestit del comediant, tenen

La política

PELS SEUS PECATS...

Ens diuen de Sabadell: Des del llum d'aquesta setmana, que el nostre benvolgut confrare "Diari de Sabadell" i sa comarca, és editat a la impremta d'aquella ciutat Successor de J. Corras, havent deixat la impremta Ribera, en la qual fou editat durant una pila d'anys d'una manera lamentable.

Aquest canvi d'impremta del "Diari de Sabadell" motiva que el seu antic impressor s'enfuriés i acudís al truc de fer sortir un nou diari amb el nom de "Diari de Sabadell del Comerç i de la Indústria", la qual cosa hauria d'indicar-nos més d'una confusió.

Els nostres amics del "Diari de Sabadell" autèntic, iniciaren les gestions corresponents a fi d'extingir aquest atropell, i després de sortir tres números del quasi diari nou, ha pujat no sabem si al Cel, quan encara les seves columnes no eren altra cosa que tendrums.

DE LA SEU D'URGELL

Ha presentat la dimissió, amb caràcter irrevocable, l'alcalde governant En Lluís Coll.

El delegat governatiu es troba actualment a Madrid per tramitar algunes assumptes importants.

sempre aquella marca de grandesa del seu creador: en esparit de justícia i de llibertat.

Entre la nissaga guimeraniana d'Iluminats, de precursors i venjadors, entre aquests cors de criatures grans que se sacrificaven fins a les últimes conseqüències, jo prefereixo aquells que duen el vestit verdós i flamejant de les nostres esperances.

I si em comou aquella Blanca de "Mar i cel" que s'enfonsa mar endins, penjada del coll d'un pirata, més em comou aquella "Maria Rosa", tan soferida i tan humiliada, però que en el moment precís, en la nit de les noces revolucionàries, sap aixecar el ganivet i sap clavar-lo en el cor de l'home begut que la deshonra.

Aquesta "Maria Rosa" està tota ella pastada amb l'argila de la nostra muntanya, i cada una de les seves paraules té una barreja coent i tendra que ve del fons més irreductible de la nostra raça.

El poeta és mort, però els seus fills són amb nosaltres, i la manera més digna d'honorar la memòria d'En Guimerà serà aquesta roentor de la nostra consciència davant de les figures dels fills del poeta.

D'ençà de l'enterrament del mestre, aquest estat de consciència no ha decaigut, l'hem vist produir-se cada dia. Damunt de l'escenari han imperat d'una manera absoluta aquests reis, aquests pastors, aquests pirates i aquests ermitans que tots parlen la mateixa llengua i tots ens desvel·len els mateixos sentiments.

Darrera de les figures dels homes guimeranians, hem vist precisarse cada cop més viva, cada cop més imponent i més nostra, la figura d'aquell vell gloriós de barba estarrufada i ulls apagats que va dotar la nostra llengua i la nostra literatura d'un teatre amb fessomia humana i amb transcendència universal.

Josep Maria de Sagarra

Una obra pòs-uma d'En Guimerà

En Lluís Via, que amb fervorosa admiració ha acabat materialment l'obra que el Mestre deixà començada, ens deia que per l'època en què s'estrenà "La festa del blat" (1896), ja li havia sentit parlar, més ben dit, ja li havia explicat l'assumpte de "Per dret diví".

Això significa que En Guimerà covà més de vint-i-cinc anys el pensament d'aquesta obra que durant molts anys figurà com a estrena possible als cartells anunciadors de les temporades de teatre català.

En principi, l'obra havia d'ésser escrita en prosa i l'acció havia de descabellar-se en època moderna. Més tard, En Guimerà decidí escriure-la en vers i recuà de molt l'època de l'acció. En aquests dubtes i aquestes indecisions passaren alguns anys i l'obra restà encallada, perquè en havent acabat el primer acte, En Guimerà no trobava la manera de fer avançar lògicament l'acció. En aquesta situació que En Guimerà mirava gairebé com insoluble, molts elements escènics i literaris d'aquesta obra passaren a les produccions que donà a l'escena. El pensament fonamental de l'obra, però, quedà intacte. Finalment trobà que, introduint un personatge nou a l'acció la dificultat quedava salvada; aleshores es decidí a escriure en vers tot el que tenia escrit en prosa, disposant-se a treballar fins a deixar-la llesta. Però només va fer-ne el primer acte. La resta es quedà dispersa en fragments de primera intenció, frases i notes sense la suficient cohesió per poder-ho donar al públic.

El Lluís Via, que tantes confidències literàries havia rebut del Mestre, que conèixia perfectament el pla i el propòsit d'aquesta obra de tan laboriosa gestació; que a més a més disposava de tots els fragments escrits de mà de l'autor, emprengué la delicada tasca de donar forma escènica al pensament d'En Guimerà.

El primer acte, del qual donem un fragment, és pot dir que tot és escrit de mà d'En Guimerà; el segon i el tercer, que més que acte és un epíleg, són el pensament del dramaturg expressat pel seu col·laborador pòstum, que ha pogut en la seva intervenció tot el respecte, tota la devoció que la nostra gent que no té a ell, nostre i amic, preocupant donar als versos i a les situacions aquell ressò guimeranà inconfusible.

EL MARISCAL PETAIN CAP AL MARROC

AHIR AL MATI EL MARISCAL PASSA UNS MINUTS AL PRAT

UNA CONVERSA AMB EL GOVERNADOR CIVIL, I UNA ALTRA AMB ELS PERIODISTES

"SOM—DIU—GENT MANADA, I HEM DE POSAR EL NOSTRE TREBALL I EL NOSTRE PENSAMENT EN BENEFICI DE LA PATRIA I DE LA SEVA HISTORIA. SI ABD-EL-KRIM NO ACCEPTA LA PAU, CALDRA IMPOSAR-LA-HI"

Precisament de les set, i abans també que el sol i els mosquits acabessin amb els que esperàvem (té, ja són aquí), vet aci tres aparells que atenen. I tot seguit, misteris de la inspiració periodística, tothom coneix immediatament aquesta gran figura de la guerra europea que és el mariscal Pétain. Però no és inspiració; són els grans bigotis blancs que tothom recorda d'haver-los vist a les revistes il·lustrades del temps de la guerra.

Tothom ho recorda, encara. Sembla mentida.

Tothom? Dir tothom és potser una exageració: dir ningú seria una altra exageració. Acostar-se a la veritat és dir quasi ningú.

Es per això que tota la Premsa, en arribar a aquest indret de la informació, agafa el diccionari enciclopèdic i dóna una idea del que és aquesta gran figura de la Història de França que tan eficaçment contribuï a la victòria en la lluita asfíctica pel dret dels pobles a disposar d'ells mateixos i que ara va al Marroc a constreir Abd el Krim a acceptar la pau dels pobles civilitzats.

Pétain, que abans de la guerra era un simple coronel, era, però, un gran professor de l'Escola Militar. Pocs vegades com en el cas de Foch i de Pétain les teories dels professors han tingut eficiència en la pràctica.

Pétain, que en la càtedra es mostrava contrari de la teoria oficial que en el foc més que la superioritat era eficaç la rapidesa i contra les antiquades teories sobre els moviments de la infanteria, i les portà a la pràctica, i amb èxit. Ja el 1914 vencé els alemanys en una acció a Dinant; restaurà després la moral de la sisena divisió, tan castigada a la batalla de Charleroi, i prengué part en la victòria del Marne. Al final d'octubre se li confià el comandament del 33 cos d'exèrcit, operant a l'Est d'Arras, terreny que coneixia perfectament per haver estat de guarnició en aquella ciutat.

El 15 de setembre, prengué les posicions alemanyes de Cerny i d'Abain Saint Nazaire, formidablement defensades, avançant tres quilòmetres, en un temps que un metre de terreny tenia ben bé els seus cent centímetres i un seguit de dies i de nits. Passà, a darrers de febrer de 1916 a Verdun, quan l'ofensiva del Kronprinz, per salvar la situació, i la salvà, i el 9 d'abril pogué llançar la seva famosa ordre que acaba amb la cèlebre frase "On les aura!", que es feu famosa a tot el món i que fou el mot que salvà la moral del país. El 27 d'abril era gran oficial de la Legió d'Honor.

Cap d'un grup d'exèrcits, contràriament a al final de 1916 prenia els forts de Vaux i Douaumont. L'abril del 17 era cap de l'Estat Major general, i pel maig comandava tots els exèrcits francesos. Fou Gran Creu de la Legió d'Honor. Vingué Foch, després d'ell, la poesia entre nos-

prés, i finalment la victòria, i a darrers de 1918 era mariscal de França.

Es, sobretot, un home de sang freda i diu sempre que "una tropa és invencible quan, havent fet per endavant el sacrifici de la vida, està decidida a fer pagar el més car possible a l'enemic aquest sacrifici". La seva era "l'estratègia del desgast" i el seu principi que "l'artilleria guanya les posicions, i la infanteria les ocupa i les conserva". Tot això, amb un tipus alt, robust, d'ulls clars i pell fresca i grans bigotis blancs i caiguts, i una gran cicatriu a la galta esquerra. Li manca el kepis o el casc de trinxera per ésser com a les fotografies. Ara porta el casc de l'aire.

Amb tots aquests records, amb totes aquestes teories fermes, i encara d'altres, va el mariscal Pétain a trobar-se amb les tropes rifenyes.

Però abans es troba amb el general Milans del Bosch i amb la tropa de fotografies i periodistes.

Primer, hem dit, troba el general. Aquest el saluda en nom, diu, del Govern espanyol, i parla tan correctament el francès que Pétain, sorprès, mira en l'aire a veure si encara és el cel de França, es desembossa després una orella per veure si és que no hi sent bé, i finalment es decideix:

—Home! Però si parlem com un francès!

El més atrevit s'acosta, i com que el general Milans del Bosch és un home que sap fer-se càrrec de certes circumstàncies, cedeix uns moments el mariscal.

—Faci facin, diu, i afegeix cruelment, "conec la tirania de la Premsa". Entre aleshores els periodistes.

—Podeu indicar-nos la vostra missió al Marroc?, pregunta un periodista.

—No puc dir més sinó que hi vaig a rebre els importants reforços que França hi trameta. Faré una inspecció i controlaré llur col·locació.

—I, quant de temps hi passareu?

—No ho sé pas.

—Però, més o menys?

—Tampoc; però més igual; no tinc gens de pressa; quan França ens necessita, marxem. Cal recordar que som gent manada i hem de posar el nostre treball i el nostre pensament perquè l'esforç sigui en benefici de la seva prosperitat i de la seva història.

I el mariscal Pétain, que tant ha col·laborat en la redacció de la Història de França, pronuncia el nom "Història" amb un to familiar, ben lluny de l'encarquerament tradicional i inútil.

—Trigarà molt de temps l'ofensiva?

—No; molt poc; si els rifenys no accepten la pau de grat, caldrà imposar-los-la per força. Però ràpidament; no farem pas el joc d'ells i destruïm les forces i energies de França pel ple d'un cabecilla.

—I amb vós, qui hi va?

—El general Georges, cap d'Estat Major, i el coronel Paquin, ajudant del

general Naulin que ha embarcat a Marsella i al qual esperarem a Rabat.

Ve aleshores una pregunta molt més bonica que les altres.

—Recordeu el front?

—Es clar; contesta amablement—recordeu el front i amiré on calgui. Ja he dit que no marxaré del Marroc mentre cregui necessari la meua presència allí i el meu Govern no m'hi el contrari.

Ve, aleshores, el de sempre, l'inevitable:

—Es el primer cop que passen per Espanya?

—Sí; és el primer cop—diu, com excusant-se.—La ciutat de Barcelona—afegeix amable—m'ha semblat una gran ciutat.

—Ho és—intervé aleshores el general Milans del Bosch—.

En arribar aquí el general Milans s'emporta altre cop el mariscal; els periodistes li respecten la propietat i aleshores van a conversar amb els general Georges i coronel Paquin. El general Georges és un home simpàtic. Per el creu que hi estarà poc temps, al Marroc; en canvi, el coronel hi estarà més temps; cal recordar que va a les ordres del general Naulin.

Mentrestant el governador civil dóna la tarja al mariscal, es fan mútues preguntes amables, el general Milans parla de Don Alfons...

—Esmorzarà aquí, suposo.

—No, moltes gràcies; no tinc gana; ho faré a Alacant.

Frase senzilla i admirable que hauria cridat al miracle en temps dels nostres avis!

M. Vauquier, cap, podriem dir, de l'estació, anuncia que van a marxar els aparells. El grup de militars s'acomia, cada un puja al seu avió i encara, abans de marxar, hi ha alguna encaixada de darrera hora.

El sol fa pampeplugues i les detonacions dels motors sembla que siguin provocades pel seu esclat, tament cigales anti-diluvianes.

Els aparells fugen, s'aixequen, es perden en l'aire.

I els periodistes també, però en mig dels núvols de pols de la carretera "impossible, dolentíssima".

EL VIATGE DEL GENERAL PETAIN

LA MISSIÓ DEL GENERAL

Paris, 17. — Abans de pujar al tren que el conduïa a Follon, on deu haver embarcat en avió cap a Rabat, el mariscal Pétain fou interrogat pels periodistes.

No asperem de mi una frase històrica—ha dit—. Se m'ha ordenat que vagi al Marroc, i la meua missió primordial serà coordinar les tropes de reforç que es trameten allí continuament des de fa tres mesos. Les que arriben de la Metròpoli desembarquen a Casablanca, i les d'Alger es dirigeixen directament a la regió de Taza. Es tracta d'utilitzar aquestes tropes activament i útilment.

Arribaré al Marroc precedint en un o dos dies l'arribada d'importants reforços. Aleshores comunicaré al Govern la millor manera de distribuir-les pel front. La divisió marroquina que acaba de sortir de França constitueix només una part del cos d'exèrcit que va a trobar-se concentrat al front del Uerga.

Digueu al país—ha acabat el mariscal— que vagi al Marroc a donar coratge, en nom del Govern i del país, a les tropes fatigades per tres mesos d'incessants combats. — Havas.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

PETAÏN A RABAT

Rabat, 17. (urgent).—Aquesta tarda ha arribat en aeroplà el mariscal Pétain, essent rebut pel resident general, mariscal Lyauty.—Havas.

La Colònia Escolar del Col·legi Colomb

No és la primera vegada que el nostre diari s'ocupa d'actes culturals dignes de tot elogi, com els que realitza el digne director del Col·legi Colomb.

El director d'aquest Col·legi, al qual assisteixen 350 alumnes, i no un major nombre per no permetre-ho el local, fills gairebé tots d'humils obrers, davant la impossibilitat d'incloure cap dels seus deixebles en les Colònies Escolars, ja que el nostre Excm. Ajuntament reserva tots els llocs per als assistents a les Escoles Nacionals, acaba d'organitzar-ne una pel seu compte, composta pels cinquanta alumnes més necessitats de l'esmentat Col·legi, la qual Colònia es traslladarà el dia 1 d'agost al pintoresc poble de Santa Coloma de Queralt, on romandrà tot el mes, anant a càrrec del director i d'un altre professor la direcció i la vigilància dels petits estudiantants.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants donatius de distingides personalitats del districte que han acollit amb la simpatia que es mereix un acte tan humanitari.

Les nombroses despeses que la Colònia produeix, seran cobertes amb els petits estalvis que cada alumne, sense excepció, han dipositat cada mes, i amb importants

COMENTARIS DE LA SETMANA

Què passa a Sarrià? Hem vist un programa d'aquest mes, de dos ballades organitzades pel Grup Sardana Sarrià. De les dotze sardanes que la integren, amb un esperit de crítica severa, potser ni una se'n salvaria. Però qui regeix ara els destins sardanístics de Sarrià? Fins a la data, els programes de les ballades que hom hi organitzava eren molt acceptables i la majoria perfectes.

Festa de germanor.—Es d'esperar que demà el bosc de Can Feu es veurà aplegat de gent. Són tres cobles que hi prendran part: s'executaran en conjunt, vint-i-set sardanes que tot hom podrà puntejar. Si només es tractés d'un dia de camp, ens temem que els barcelonins no passarien de la plaça de Catalunya, l'estat actual de la qual ofereix incommensurables avantatges als esportistes excursionistes.

Sardanes al port.—Es una modificació que trobem molt acceptable, la suspensió de la sessió de cinema de l'any de la plaça, que hom havia d'aguantar entre la tercera i la quarta sardana. Fosats a fer reformes, no es podrien fer aquestes ballades a la plaça. Aribau. Suposem que pels organitzadors no es perdria.

Explicació.—Sabem que algú s'ha estranyat del fet que havent començat fent tres comentaris setmanals, ens hem abastat fins a quatre. Fent-ne tres, sempre ens hauríem barallat per esser el que només en fes un, però sortint a dos comentaris cadascú, la pau entre nosaltres serà eterna.

Tots dos.

Nota.—En el comentari darrerament dedicat a la Sardana Popular, deien que la portada de la "Pastoral" era dedicada a Juncadella, en lloc de Junceda.

SEGONA FESTA DE GERMANOR SARDANISTA

19 de juliol 1925. Bosc de Can Feu Sabadell.

Demà, diumenge, dia 19 de juliol, tindrà lloc al magnífic bosc de Can Feu, de Sabadell, la Segona festa de Germanor Sardanista, organitzada per les Comissions de la Sardana de Terrassa, i pels Foment de Barcelona i de Sabadell.

Hi haurà sardanes matí i tarda, interpretades per les prestigioses cobles La Principal, de Perelada, Antiga Pess, de Figueras i La Principal de Terrassa, que sonaran un ben triat programa de sardanes, anunciades en els programes especials de la festa, que el Foment de la Sardana de Barcelona, reparteix a tots els seus socis.

L'hora de sortida oficial, serà a tres quarts de nou del matí, pel tren dels Ferrocarrils Elèctrics de Catalunya; no gens menys, les colles d'excursionistes que marxaran a hores anteriors a l'esmentada, podran dirigir-se quan els plaqui al Bosc de Can Feu, edit gairement durant tot aquell dia pel seu propietari, l'Excm. senyor Marqués de Monsolís, amb motiu del dit festival.

Les entitats organitzadores assabentem als que desitgin concertar-hi, que el Bosc de Can Feu, és a deu minuts de l'estació del ferrocarril elèctric i adverteix als que hi vagin per la línia del ferrocarril del Nord, que hi haurà cartells en els llocs més escassos de Sabadell, assenyalant el camí més directe per arribar-hi. També hi haurà venda de begudes i menjars i es facilitaran dades d'hotels als qui desitgin passar tot el dia.

Les entitats que han organitzat aquest festival, preguen als sardanistes de tot Catalunya, que no deixin d'assistir-hi, per aportar així el seu granet de sorra als esforços que representa la seva celebració i per a prendre part, personalment, a aquesta calmenys avui.—Festa major del Sardanism català.

CARNET D'AUDICIONS

Avui, dissabte, dia 18, a la nit:

Penya Sardanista Barcelona, Bar Mediterrani, Passeig de Colom, còpia Barcelona, audicions dedicades a la "Revista Emporion".

Molins de Rei: Foment Agrícola Industrial: còpia Barcelona.

Agrupació Sardanista, cafè Comtal: còpia Barcelona.

Foment de la Sardana de Badalona, Plaça de la Ciutat: còpia La Principal Barcelona.

Foment de la Sardana de Barcelona, Diputació, camí Claris, còpia Antiga Principal de Figueras.

Sabadell: Carrer de Lary, còpia La Principal del Vallès, de Sabadell.

Diumenge, dia 19, al matí:

Foment d'Horta, Carmel: còpia Barcelona.

Marxa entre València i Mallorca: còpia Catalunya.

Diumenge, 19, a la tarda:

Turó Park: còpia Barcelona.

Agrupació Sardanista, Plaça Palau: còpia La Principal Barcelona.

Atarés-Ballés: còpia La Principal del Vallès de Sabadell.

Bleio de Garai: còpia Barcelona.

Pedrales: Plaça: còpia Catalunya.

Sant Joan Desvern: còpia Terrassa.

Diumenge, 19, a la nit:

Penya Sardanista Barcelona, Bar Mediterrani, Passeig de Colom: còpia Barcelona i Barcelona.

Foment de la Sardana de Sant, Passeig del Cercle: còpia Catalunya.

Agrupació Sardanista, Cafè Comtal: còpia La Principal Barcelona.

Sabadell: Cinema Jardí Cervantes: còpia La Principal del Vallès, de Sabadell.

Dilluns, 20, a la nit:

Agrupació Sardanista, Cafè Comtal: còpia Barcelona.

Dilluns, 20, a la nit:

Agrupació Sardanista, Cafè Comtal: còpia La Principal Barcelona.

Sabadell: Centre Sardanista, Jardí Cervantes: còpia La Principal del Vallès, de Sabadell.

Vallvidrera: Inauguració de les ballades: còpia Catalunya.

Sabadell: Jardí Teatre Camps: còpia La Principal de Terrassa.

Dimecres, 22, a la nit:

Agrupació Sardanista de Barcelona, Cafè Comtal: còpia La Principal Barcelona.

A dos quarts de nou: Radiotelefonía: còpia Radio Catalana.

Sant Andreu: Centre d'Instrucció, Sant Andreu, 146: còpia Catalunya.

Dijous, 23, a la nit:

Agrupació Sardanista, Cafè Comtal: còpia Catalunya.

Foment de la Sardana, de Badalona, Plaça de la Ciutat: còpia Barcelona.

A les nou, Hotel Colom, Radio Barcelona: còpia Barcelona.

Sabadell: Centre Sardanista, Jardí Cafè Cervantes: còpia La Principal del Vallès, de Sabadell.

Divendres, 24, al matí:

Colònia Vidal: còpia Barcelona.

Divendres, 24, a la tarda:

Colònia Vidal: còpia Barcelona.

Divendres, 24, a la nit:

Colònia Vidal: còpia Barcelona.

Penya Sardanista de Barcelona, Bar Mediterrani, Passeig de Colom: còpia Barcelona.

Agrupació Sardanista, Cafè Comtal: còpia La Principal Barcelona.

Sant Feliu de Llobregat: Ateneu Santfeliuenc: còpia Catalunya.

Sabadell: Jardí del Teatre Camps: còpia La Principal del Vallès.

Consell de Guerra

PER INSTIGACIO A LA INSUBORDINACIO :: EL FISCAL APROPIA DOS DELICTES I DEMANA DOS ANYS DE PRESO PER AL PRIMER I PER AL SEGON UN ANY I 100 PESSETES DE MULTA

A la caserna de Roger de Llúria es va celebrar ahir al matí el Consell de guerra per veure i fallar la causa seguida contra Jaume Ribas Roca, acusat d'instigació a la insubordinació.

Segons l'apuntament, el mes d'octubre de l'any passat el processat repartí al taller on treballava uns fulles clandestines contra el Directori i s'instigava a la insubordinació.

En un registre practicat a casa seva, li fou trobat un revólver amb sis capsules i uns documents sindicalistes. El dia 21 de desembre fou posat en llibertat provisional.

En Jaume Ribas Roca ha declarat que les fulles les havia trobades a la fàbrica i que ignorava que l'escrit fos delictiu. El revólver ha dit que li havia donat un amic que va marxar a París.

El fiscal ha apreciat dos delictes, un d'insubordinació i un altre de tinença d'armes. Per al primer delictes demana dos anys de presó, i per al primer un any i 100 pessetes de multa.

El defensor ha demanat l'absolució per al primer delictes i quatre mesos d'arrest per al segon.

Detenció de l'ex-capità Morales

La policia ha detingut l'ex-capità de la guàrdia civil Morales, el qual sembla ésser complicat en les estafades omneses per una agència de falsificadors de Madrid.

Aquest ex-capità es féu oblidar en l'època de les bombes de Rull. Tot sovint en desobediència, fins que s'esbrinà que era el maleix qui les posava.

Se li formà tribunal d'honor i fou expulsat del cos.

Ara ha passat rigorosament incommutat als calabossos de la "Jefatura", esperant el seu trasllat a Madrid.

LA MÚSICA

CONCERT PER LA BANDA MUNICIPAL

La Banda Municipal donarà un concert a la Plaça d'Orella de la barriada de Sant Andreu, avui, a un quart d'onze en punt de la nit, executant el següent programa:

Primera part. — I. "Lluís Blas", obertura, Mendelssohn; II. "Mimeto d'Ifíglia", Gluck; III. "Moment musical", Schubert; IV. "L'Arlesiana", Bizet.

Segona part. — I. "Fantasia espanyola", Villa; II. "Las Golondrinas", pantomima, Usandizaga; III. "Jany", sardana, Garreta; IV. "Jota de La Dolores", Breton.

No s'executarà cap obra fora de programa.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

La vida provincial

La Comissió que presideix el senyor Milà i Camps ha format la liquidació provisional de l'actiu i el passiu de la Mancomunitat dissolta.

Opina un deute total de 65.354.069,75 pessetes, que la corporació deixa en patrimoni obres públiques realitzades i en construcció, material i utilitat evaluat en l'estat actual, contingent provincial pendent de cobrament, etc., un actiu de pessetes 65.310.111,67, el qual cal sumar 6.043.748 pessetes, que és el valor atribuït al servei telefònic de la Mancomunitat, adjudicat a les Diputacions, en comú i dividit, mentre no se'n fa càrrec la Companyia Telefònica d'Espanya.

El deute es distribueix entre les Diputacions en la següent proporció: Barcelona, el 79,41 per cent; Girona, el 7,40; Lleida, el 7,29; i Tarragona, el 5,91.

EL PLE D'AHIR

Es reuní ahir a la tarda el ple de la Diputació de Barcelona.

Acordà, prèvia l'aprovació de l'acta de la sessió anterior, la modificació de l'article 243 del reglament interior de la corporació, en el sentit que el secretari serà substituït en cas de mort, malaltia, destitució o suspensió, per la persona que nomeni la Diputació en ple, podent nomenar exercir les interinats, individus dels cos de secretaria, i designant com a conseqüència d'aquest acord, el senyor Enric Sebastià Borsà, cap de la secció de la secretaria i pertanyent al cos de secretaria, per tal de substituir el secretari de la Diputació.

El ple examinà després la liquidació provisional de les finances de la Mancomunitat, establerta per la Comissió interprovincial que presideix el senyor Milà i Camps.

Malgrat d'assistir a la sessió el senyor Torras, tal com havia dit el senyor Marfà, foren rectificats, sense cap debat extraordinari, els acords de la Permanent, pels quals la Diputació, en acceptar en termes generals la liquidació provisional formulada per la Comissió gestora, fa diverses observacions que eleva al Directori, tendint a reduir a un 76,53 per cent el 79,41 que se li assigna a la distribució del deute, i a augmentar en un milió de pessetes la participació en el patrimoni actiu i en uns tres milions la quantitat que ha de percebre dels deutes per contingent provincial.

En una de les edicions pròximes donarem les notes que ens foren facilitades, relatives a la liquidació provisional i als acords de la Diputació que s'hi referencien.

El senyor Torras es limità a congratular-se que, per bé que una mica tard, la Comissió hagués acceptat les seves iniciatives.

Referint-se al probable trasllàs de la xarxa telefònica de la Mancomunitat a la Companyia Telefònica d'Espanya, recordà que calia valorar bé el servei, ara que està en plena explotació i té un constant increment d'abonats. Recordà que quan en temps de la presidència del senyor Sala s'entaularen les primeres negociacions, la Companyia partia d'una valoració molt inferior a l'impost real del servei.

El senyor Milà assegurà que de cap manera es permetria que les Diputacions resultessin perjudicades pel trasllàs a una Companyia estrangera.

El mateix opinà el senyor Torras, sobre tot ara que no ha de mancar l'ajut del govern.

Aprovat el dictamen, fou aixecada la sessió.

L'extracte de la liquidació, que té, òbviament, interès, el publicarem, com diem, pròximament.

El camp del Prat, que és aquí mateix i a l'entorn al final d'un dia sense pa — a uns quilòmetres només i a tota una colla d'hores en canvi — es va convertir ràpidament en frontera: frontera agra, naturalment, entre els aires d'Europa i els vents d'Àfrica.

Naturalment que encara hi ha Alacant, que més pròpiament podria servir per a la nostra figura, però és el cas que ara parlem del Prat. Un altre dia parlarem d'Alacant; no s'impacient.

El Prat, com hem dit, és, poc més poc menys, tot el que hem dit, i la prova és que tres cops els periodistes, empenyos pel vent de la informació, han acudit a aquella plana intròpica, i amb tot existint es algun indret del mapa. La primera vegada fou perquè M. Paillevé anava a Marroc a veure el que hi succeïa; la segona, perquè M. Paillevé tornava del Marroc de veure el que hi succeïa. La tercera era simplement perquè el que anava al Marroc era el mateix Paillevé, però no precisament a veure el que hi succeïa, sinó a veure si pot fer que hi succeïxi tot el contrari del que hi succeïx ara.

La decisió fou ràpida. El mariscal Pétain havia d'anar al Marroc; doncs, sense dir res sortia cap a Tolosa. I tot seguit l'Agència Havas un senill telegrama: "El mariscal Pétain havia sortit de París a les cinc de la tarda cap a Tolosa per anar al Marroc."

En rebre aquesta notícia la Premsa barcelonina, agafà l'automòbil.

Arribaren al Prat quasi al mateix temps. Però aquest cop, si els avions portaven generals no deixaven pas

d'haver-n'hi als automòbils (en nombre d'uns).

Era el Governador Civil, vestit de gran uniforme militar. El general Milans del Bosc arribà al Prat quasi al mateix temps que els avions, que eren tres.

DE L'AJUNTAMENT

Una iniciativa feta de la nova Junta de l'Exposició.

El "Noticiero Universal", parlant de la feliçíssima idea de transformar en llac l'estadi de Montjuich, diu:

"La notícia que hem publicat de que va a convertir-se en un lago el estadi de Montjuich, ha produïdo, tras la natural sorpresa, una justificada indignación en Barcelona."

Hay que oír los comentarios que hace el público.

—Verdaderamente — dice la gente — no se comprende la utilidad de ese gran estanque o de ese lago en la montaña. Un lago en Montjuich, desde donde puede contemplarse la belleza y la inmensidad del mar, ha de resultar por fuerza una incongruencia. Ese lago habría de parecerse tan ridículo como una fuente de veonidad junto a unas cascadas naturales. Ese lago, ese gran estanque, estaría muy bien y sería cosa muy lógica en Zamora, o en Oria o en Valladolid, pero no en Barcelona."

Parece una burla o una nueva demostración de la antipatía que parecen tener al mar los señores que mandan y administran la ciudad. En lugar de construir un paseo marítimo, de propiarse que se vea el mar, hemos procurado siempre alargarlo y ahora, a manera de competencia, vamos a construir un lago para alegrarnos la vista."

Se ve que el mar no parece demasiado grande para la pequenez de nuestra visión!

Pero no es esto sólo. Un lago en Montjuich, en primer lugar, no ha de resultar de utilidad ninguna. Para lo único que va a servir es para la cría de mosquitos y para el fomento de las infecciones. Y en segundo lugar, semejante proyecto va a costar unos cuantos millones que han pudieran destinarse a otros menesteres más importantes y a otras obras más necesarias y de más urgente realización. Aquí, donde están abandonadas barridas enteras y donde existen centenares de barracas infectas, vamos a tirar millones para hacer un charco más o menos grande."

Si semejante noticia la hubieran publicado los periódicos el día de los Indios, nadie la hubiera creído, por inverosímil.

Y les hubiera parecido a los gentes que los periodistas estaban fallos en absoluto de inventiva."

DE SUBSISTENCIES

LES FRUITES I LES VERDURES

La Junta de Provisaments ha facilitat les notes següents:

"Com que els advertiments fets per aquesta Junta als comerciants de fruites i verdures per tal que moderessin els seus preus de venda, injustificats de tan elevats, no han estat atesos, es publiquen les següents instruccions, les quals, si en breu termini no donessin el resultat que cal esperar, seran preliminar d'un nou règim, ja de taxa en els preus, ja de limitació en els beneficis, règim que, tot i ésser contrari al criteri repetidament sustentat per aquesta Junta, s'aplicarà amb la més gran rigorositat quan així ho reclamem l'abus dels venedors, en oberta oposició amb l'interès públic."

Primera. — Queda prohibida la venda de fruites i verdures destinades al consum de la ciutat dintre del perímetre de la zona marítima del Port i dintre del recinte de les estacions dels ferrocarrils. L'alcalde disposarà el que convingui per tal de facilitar a aquesta Junta el compliment i l'eficàcia d'aquesta instrucció.

Segona. — És indubtable que una de les causes que conduïren a l'augment de les fruites i verdures és la dificultat d'importar els preus als quals les adquiereixen o rebien els mercats de la ciutat, perquè molts d'ells no porten cap contabilitat o la porten molt confosa. Perquè sigui possible, no solament aquesta investigació, sinó també la comprovació prop dels remittents, amb els quals es relacionarà la Junta, tots els majoristes portaran la seva contabilitat en forma clara i amb totes les dades a aquest fi necessàries.

Tercera. — Es recorda la prohibició terminant de vendre i revendre, a l'engrosca fruites i verdures en els altres mercats únicament destinats a la venda a l'engrosca al públic.

SALDOS

FI TEMPORADA

La Innovación

Casa Central: Portaferrissa, 9

Sucursal núm. 1: Salmerón, 29

Sucursal núm. 2: Portal de l'Angel, 10

Quarta. — Tots els venedors han de conservar en el seu poder l'albarà justificatiu de l'ur compra en el Central, i en el qual el majorista consignarà el seu nom, el del comprador, la classe d'article venut, el preu, la unitat de mesures i la data, i sense cap excusa posaran sobre cada classe de llurs mercaderies, els preus i la unitat de mesura corresponents a aquells.

Cinquena. — Com que amb freqüència al Mercat Central s'utilitzen o retiren de la venda articles en quantitat molt considerable per tal de mantenir artificiosament elevats els preus, aquest inqualificable abus queda prohibit terminantment, i aquell qui el cometés serà castigat amb la multa de mil pessetes i suspensió temporal o definitiva d'autorització per conèixer al mercat.

Sisena. — Falsellant el fi per al qual fou creat el Mercat Central, poc a poc va convertint-se en un gran magatzem o dipòsit en uns quants individus amuntegant la seva mercaderia, per tal de vendre-la quan els sembla bé, o preferint que es podreixin abans que vendre-la si no aconseguen imposar preus abusius. Es farà de recordar i advertir que no és aquest l'objecte del Mercat Central, i que si en determinat i molt comptats casos pot aquesta Junta mostrar-se tolerant respecte al breu temps que hi han de romandre les fruites i verdures, aquesta tolerància, la des d'ara, no empararà l'abus, i es pot trobar sotès, el que si cometes amb la peremptòria obligació de vendre tota la seva mercaderia o amb el seu deute amb destinació a la beneficència.

Setena. — Les altres infraccions dels preceptes d'aquesta circular es castigaran amb multa fins a mil pessetes, segons els casos, i tancament temporal o definitiu del lloc o taula de venda en els mercats, i essent l'infractor venedor al Mercat Central la Junta no serà inferior a cinc cents pessetes.

Català:

LA PUBLICITAT

és el teu diari

LA GUERRA DEL MARROC

A LA ZONA FRANCESA LA SITUACIO SEQUEIX
ESSENT SERIOSA. — DE L'INTERIOR HAN AR-
RIBAT FORTS CONTINGENTS RIFENYS. — EL
GENERAL NAULIN DIU QUE MES QUE RES CAL
INFANTERIA

HOM ANUNCIA UNA OPERACIO MILITAR IM- PORTANT SOBRE NUCLIS QUE FAN PRESSIO AL FRONT ESPANYOL DE BENI-SIDER

Fez, 17. — La jornada d'ahir
es caracteritzava per la intensi-
tat dels bombardeigs aeris so-
bre els grups dissidents.
Alguns destacaments de tro-
pes, ajudats per elements aè-
ries, recorren la regió d'est
de Lebén, tranquil·litant els in-
digenes que hi residixen i con-
trastant la propaganda rebel.
En conjunt, la situació se-
queix essent seriosa, a conse-
quència de la tossuda propa-
ganda dels elements d'Abd-el-
Krim i de l'actuació continua-
da que els seus emissaris rea-
lizen entre els indigenes inde-
cisos sobre els quals deixen
sentir llur pressió i no se su-
men al moviment rebel. — Ha-
vas.

NOUS CONTINGENTS RIFENYS
Tanger, 17. — Indigenes ar-
ribats de l'interior informen
que un nou contingent de 4.000
soldats i rifenys ha arribat a
Beni Maouar per tal de prepa-
rar l'atac del territori del Sud
de la zona internacional. — Ha-
vas.

DIU EL GENERAL NAULIN
Paris, 17. — En l'entrevista
celebrada entre el general Naulin
i els periodistes, aquell ha ma-
nifestat que el dia 21 serà a
Casablanca.

M'han estat facilitats tots els
mitjans necessaris — ha dit —
Però el que interessa sobretot
és tenir una bona infantaria.
No s'ha inventat encara res mil-
lor, certament, per prendre
una posició i per defensar-la.
Els altres, artilleria i aviació,
són accessoris secundaris, si
bé necessaris. — Havas.

COMENTARIS DE LA PREMSA
FRANCESA

Paris, 17. — Ocupant-se de
la qüestió del Marroc, "Le Pe-
tit Parisien" diu que és proba-
ble que els emissaris francesos
i els espanyols vagin junts al
Rif per tal de comunicar a
Abd-el-Krim les condicions de
pau franco-espanyoles.
El mateix diari ha entrevistat
el general Naulin, el qual ha
declarat que el Govern orenu que
el deure de fer tots els es-
forços necessaris per acabar la
guerra marroquina com més
avís millor. Afegí que hi seran
actuats tots els mitjans per-
què pugui portar a cap aquesta
operació que, per altra part,
no s'ha d'esperar molt.

"Le Petit Journal" diu que
la tramesa del general Pétain
al Marroc assenyalava la ferma
voluntat del Govern de procu-
rar per tots els mitjans la
prompta solució del conflicte
perquè la pau torni a regnar en
aquell territori.
"El Journal" diu que les ope-
racions militars entren ara en
una fase decisiva, i que la res-
posta energica que ara va a do-
nar-se a Abd-el-Krim, respon-
da que la presència del general
Pétain farà més vigorosa i rà-
pida, és la més segura prepa-
ració de la pau duradora que
convé torni a regnar al Marroc.
— Havas.

HOM ANUNCIA UNA IMPOR-
TANT OPERACIO AL FRONT
ESPANYOL

Madrid, 17. — A la Presi-
dència han dit als periodistes
que aquesta nit, probablement,
es portarà a cap una operació
militar sobre els nuclis rebels
que exerceixen pressió al no-
ve front de Beni-Ider.

ATAC AL CORREU DE TE-
TUAN A TANGER

Londres, 17. — Al "Daily
News" li comuniquen de Tan-
ger que els rifenys atacaren
l'autòmobil correu de Tetuan
a Tanger; resultaren dos morts
i quatre ferits. — Havas.

PRIMO DE RIVERA NO ANIRA
AL MARROC ABANS DEL
DIA 20.

Contra el que s'havia dit, el
President no anirà al Marroc
abans del dia 20.

NOTA DEL MINISTRE DE LA
GUERRA DE FRANÇA

Paris, 17. — Al ministeri de la
Guerra han facilitat la següent
nota:

Conforme amb les decisions pre-
sentes pel Govern han estat trame-
sats reforços al Marroc, amb el fi
de salvaguardar la seguretat de la
zona francesa i facilitar amb èxits
victòries a Abd-el-Krim la conclusió
de la pau. Aquests reforços es troben
ara en vies de concentració.
Per assegurar en millors con-
dicions la seva utilització, el Govern
ha decidit transmetre al Marroc el ma-
riscal Pétain, a fi que celebri una
conferència amb el mariscal Lla-
uget sobre totes les previsions i me-
dres a prendre per obtenir l'èxit
que es persegueix.

El mariscal Pétain ha sortit ja de
Paris i des de Toulouse es dirigirà
a Rabat en avió via Màlaga. — Ra-
dio.

BELGICA NO INTERVINDRA
AL MARROC

Brussel·les, 17. — Cambra dels
diputats. — El senyor Vandervelde,
conscient d'una pregunta d'un co-
muniste declara que el Govern bel-

LA POST-GUERRA

Vandervelde declara que perquè Bèlgica reconegui els Soviets, cal que aquests reconeguin Geòrgia i altres estats

Els partits del Reichstag i la resposta alemanya a França : Hin-
denburg i Lúndendorf són declarats innocents del
desastre alemany

Brussel·les, 17. — A la Cambra dels
Diputats es discuteix el Pressupost
d'Afers Estrangers.

El diputat socialista Breufant de-
mana que immediatament sigui re-
conegut per Bèlgica el Govern dels
Soviets.

El ministre d'Afers Estrangers,
senyor Vandervelde, diu que Bèl-
gica és, potser, l'únic país que no
ha reconegut encara "de jure" la
Unió de Repúbliques Socialistes So-
viètiques, però afegeix que aquest
reconeixement no pot ésser més que
el resultat de la conclusió de ne-
gociacions encaminades a que tam-
bé siguin reconeguts els interessos
de Bèlgica, i a més a més ha d'ésser
amb la prèvia condició que el Go-
vern de Moscou reconegui, per la
seva part, altres determinats Go-
vernments, com, per exemple, el de Geòr-
gia.

Qualsevol reconeixement que no
fos en aquestes condicions, afegeix
el ministre, no passaria d'ésser una
actitud vana i sense utilitat. — Havas.

VANDERVELDE ANIRA A GI-
NEBRA PEL SETEMBRE

Brussel·les, 17. — El ministre d'A-
fers Estrangers, senyor Vandervelde,
ha declarat que pel setembre as-
sistirà a les reunions de l'Assem-
blea de Ginebra, i allí s'entrevista-
rà amb el ministre d'Afers Estran-
gers britànic, Mr. Chamberlain. —
Radio.

LA SEGURETAT
ELS PARTITS DEL REICH-
STAG I LA RESPOSTA
A FRANÇA

Berlin, 17. — Els partits governa-
mentals han aprovat la nota de res-
posta a la que trameté el Govern
francès referent al pacte de segu-
retat.

Els socialistes i els demòcrates
s'abstingueren de prendre part en
la votació. — Havas.

Berlin, 17. — La Comissió d'Afers
Estrangers del Reichstag ha estudiat
la resposta alemanya a la nota del se-
nyor Briand.

Per una gran majoria, la Comissió
ha aprovat les idees fonamentals de
la resposta, estimant que han de con-
tinuar els pòrters.

Unicament els comunistes i els ra-
dicals s'hi han oposat.

S'espera la decisió dels nacionals-
tes, el líder dels quals, el comte de
Westarp, s'ha pronunciat per la con-
tinuació dels pòrters amb els aliats,
a base de la postura del senyor Stre-
semann. — Havas.

HINDENBURG, LUNDENDORF I
ALTRES, DECLARATS INNO-
CENTS

Berlin, 17. — S'ha comunicat al
Reichstag el rapport de la Comissió
d'informació sobre les causes del
desastre militar de 1918.

L'esmentat rapport diu, com a con-
clusió, que no és imputable cap falta
criminal als caps polítics o militars
d'aquella època, entre ells Hindenburg
i Lúndendorf.

A petició del ponent, el Reichstag
ha renunciat a discutir l'informe. —
Havas.

LA QÜESTIO DE L'EVACUACIO
DE DUISBURG, RUHRORT I
DUSSELDORF

Paris, 17. — En els cercles oficials
es declara que en principi s'ha atri-
but a un acord amb Bèlgica per a
l'evacuació de les ciutats de Duisburg,
Ruhrort i Dusseldorf. — Radio.

Paris, 17. — Al "Temps" R. Co-
muniquen de Brussel·les que l'acord
anglo-francès-bèlgic establert a
Duisburg, Ruhrort i Dusseldorf se-
ran evacuades simultàniament quan
siguin abandonades les darreres po-
blacions de la Ruhr. — Havas.

Paris, 17. — Als centres autorit-
zats es declara que és prematura la
informació publicada a la Premsa
anunciant que Ruhrort, Duisburg i
Dusseldorf serien evacuades simu-
ltàniament amb la Ruhr.

ba d'arribar a França, ha de-
clarat als periodistes que, se-
gons l'opinió regnant a Xan-
gai en els cercles francesos,
sembla que la policia interna-
cional, desmoralitzada per la
grandiositat de les manifesta-
cions xineses, ha perdut la sang
freda, fent un immoderat ús de
les armes de foc. Monsenyor
Fàbregues afegeix que conside-
ra que ha estat massa severa la
repressió europea contra els
xinesos, la qual cosa ha provo-
cat una indignació explicable.

Radio.

LA MANIFESTACIO D'AVUI
DELS ESTUDIANTS SERA UNA
COSA FORMIDABLE

Pequín, 17. — La manifesta-
ció que els estudiants de Pe-
quín organitzen per a demà,
dissabte, segons tots els sím-
ptomes, serà d'enormes propor-
cions.

Sembla que la guerra ha tor-
nat a encendre's a Setuan.

El general Yang-Sen ha ata-
cat altres generals a Xung-
King.

Les tropes de Nonnan han
entrat a Xanx-Si, i es dirigeix-
en actualment contra Xiang-
Fu. — Radio.

UN EDIFICI S'ESFONDRA
NOMBROSES VICTIMES

Hong-Kong, 17. — S'ha esfon-
drat un edifici, resultant molts mor-
ts i ferits. — Radio.

DE PORTUGAL

Un diputat governamental fa
un discurs tan llarg que pro-
voca un vot de desconfiança
al Govern, i la crisi

Lisboa, 17. — A la Cambra
dels diputats s'ha celebrat ses-
sió a la nit, amb l'objecte d'a-
cabat el debat polític.

El diputat governamental per
Portoalegre, senyor Joao Ga-
moessa, ha començat a parlar
a dos quarts de dotze de la nit
i es proposa que el seu discurs
duri fins a les dues de la tar-
da, amb la qual cosa el senyor
Gamoessa, haurà, segurament,
bailat tots els records d'orató-
ria parlamentària. — Havas.

Lisboa, 17. — El debat po-
lític a la Cambra de diputats,
acabà aquesta tarda amb la
presentació pel diputat Pere
Pita d'una moció de desconfi-
ança al Govern, que va estar
aprovada per 58 vots contra 49.

En vista d'això, el president
del Consell ha decidit presen-
tar la dimissió. — Havas.

DE TXECOSLOVAQUIA

Violentes manifestacions
a Praga contra el Vaticà

Praga, 17. — Han tingut lloc vi-
olentes manifestacions contra la to-
rnada a Praga del Nunci de Sa San-
tad.

Grups d'antivaticanistes intenten
penetrar a una sala on se cele-
brava una reunió catòlica. Es pro-
duí una violenta col·lisió, havent-
hi d'intervenir la policia.

Els socialistes han celebrat una
reunió per organitzar una intensa
campanya contra el Vaticà. — Radio.

DE IUGOSLAVIA

CRISI I RECONSTITUCIO
DEL GOVERN

Belgrad, 17. — El Govern ha
presentat la dimissió. El senyor Pa-
tixix ha estat encarregat de recons-
tituir el ministeri. — Havas.

GRAN BRETANYA

El conflicte miner :: Col·lisió
entre miners i policies
Vint ferits

Londres, 17. — Telegrafia de Swan-
sea que a conseqüència d'una topada
entre miners vaguistes i policies,
resultaren 20 ferits. — Havas.

INCENDI ALS DOCKS DE
LONDRES

UN VAIXEL I DOS MAGAT-
ZEMS QUASI DESTRUITS

aquest acord, adoptat avui per la
Cambra popular, l'hora d'istiu ce-
sarà aquest any el dia 4 d'octubre.
— Havas.

DE FRANÇA

Maurras condemnat a dos anys de presó i 1000 francs de multa

Paris, 17. — Aquesta tarda s'ha dictat
sentència contra l'escriptor Maurras,
director de l'"Action Française" i el
qual s'acusava de menaces de mort
contra el ministre de l'Interior en una
carta oberta publicada en el diari "La
Action Française".

Maurras ha estat condemnat a dos
anys de presó i a mil francs de multa.

CICLISME

LA VOLTA A FRANÇA
RESULTATS DE L'ETAPA
METZ

Dunkerque, 17. — Volta ciclista
a França.

Etapa Metz: Heus aquí el resultat:
Primer, Martin; segon, Aymo; ter-
cer, Lucien Buysse; quart, Dejonghe;
cinquè, Bottechia; sisè, Ver-
dyck; setè, Huysse; vuitè, Gay; no-
vè, Touzard; desè, Sellier. — Ha-
vas.

CLASSIFICACIO GENERAL

BOTTECHIA CONTINUA AL
D'AVANT

Paris, 17. — Classificació
general de la Volta Ciclista a
França, després de l'etapa
Metz-Dunkerque:

Primer, Bottechia; segon,
Buysse; tercer, Aymo; quart,
Frantz; cinquè, Dejonghe. —
Havas.

L'ALPINISME

UN GRUP DE CHAMONIX ES-
CALA UNA AGULLA FINS ARA
INACCESSIBLE

Ginebra, 17. — Una caravana de
Chamonix, composta pels guies
Couttet i Moussoux, el doctor Va-
chette, el doctor Ugnel i el senyor
Frisson Cahé, han aconseguit realit-
zar l'ascensió del Doigt de l'Eta-
la, que fins ara havia romàs verge.

S'havien realitzat nombroses
temptatives per part d'alpinistes
professionals per escalar aquest pic,
les arquetes del qual estan tallades
perpendicularment en una altura de
2.850 metres, però fins ara, tots els
esforços s'havien establert davant
el monolit, que era considerat com
inaccessible, per estar tallat a picot
per tot arreu.

Els alpinistes aconseguien, des-
prés de grans esforços, arribar fins
a una petita plataforma situada a uns
500 metres. Allí hagueren d'aban-
donar els seus sacs i per mitjà d'una
escala aconseguien pujar tres me-
tres més amunt. Llavors començar-
en les grans dificultats.

El guia Couttet aconsegui-
posar-se sobre les espatlles
del seu camarada i enganxar
Couttet i Moussoux, el doctor Va-
chette, el doctor Ugnel i el senyor
Frisson Cahé, han aconseguit realit-
zar l'ascensió del Doigt de l'Eta-
la, que fins ara havia romàs verge.

S'havien realitzat nombroses
temptatives per part d'alpinistes
professionals per escalar aquest pic,
les arquetes del qual estan tallades
perpendicularment en una altura de
2.850 metres, però fins ara, tots els
esforços s'havien establert davant
el monolit, que era considerat com
inaccessible, per estar tallat a picot
per tot arreu.

EL PRESIDENT DIU QUE NO HI HA RES

EL GENERAL NAVARRO AL
PALAU

A les dues menys deu minuts ha
arribat al Palau el general Primo de
Rivera, per tal de despatxar amb el
Rei.

A dos quarts de tres ha sortit acom-
panyat del comandant general de Ceu-
ta, baró de Casa Davallós.

—No hi ha res—ha dit el president
als periodistes.

El Rei ha estat visitant aquest matí
la fàbrica de productes químics de
l'Exèrcit, i per això s'ha retardat el
despatx.

Ara el Rei anava a canviar-se de
roba i ha deixat la signatura per a
després.

Em sembla que me la farà portar
a la Presidència d'aquí a dues hores.

EL GOVERN DEL DIRECTORI MILITAR

ABANS D'AHIR ELS RIFENYS CANONEJAREN
LA POSICIO DE CASA HAMIDO; AHIR LES
TROPES OCUPAREN LA DITA POSICIO, SENSE
TROBAR-HI EL CANO QUE ESPERAVEN. PER
CAPTURAR-LO S'HA ORGANITZAT UNA OPE-
RACIO DE CASTIG, DE LA QUAL HAN DIT QUE
JA SE'N DONARIA COMPTE

LA PRESIDENCIA HA DONAT UNA NOTA NE- GANT QUE TINGUI EL PROPOSIT DE CONVO- CAR ELECCIONS, PERQUE, ARA COM ARA, NO FAN CAP FALTA, NI NINGU LES ENYORA, JA QUE L'OPINIO DIU BEN CLAR QUE VOL QUE EL DIRECTORI VAGI FENT

CONFERENCIA FRANCO-ES- PANYOLA

REUNIO DE DELEGATS

Madrid, 17. — Aquest matí tornaren
a celebrar reunió els delegats de la
Conferència hispano-francesa, durant
les deliberacions des de les onze fins
a dos quarts de dues.

Sortí el primer l'ambaixador de
França, el qual, dirigint-se als perio-
distes, els digué:

—No crec que passi molt de temps
sense poder donar notícies sobre els
punts que són objecte de deliberació
en aquests moments.

El general Gómez Jordana, que ha
sortit de la Presidència acompanyat
de l'ex-ministre Rafael Gasset, s'ha li-
mitat a dir que probablement serà fa-
cilitada als periodistes una nota sobre
el Marroc.

REUNIO NOCTURNA

Els delegats de la Conferència his-
pano-francesa celebraran aquesta nit
una nova conferència, a les deu.

ABANS DE LA REUNIO DE LA NIT

A les deu de la nit ha arri-
bat a la Presidència el general
Gómez Jordana, per tal de pre-
sindir la sessió de la Conferèn-
cia hispano-francesa.

A dos quarts d'onze han ar-
ribat els senyors Peratelli de la
Rocca i Sorbier, incorporant-se
a les onze el senyor Perier
als seus companys.

Ha arribat en últim terme el
senyor Aguirre de Cácer, el
qual ha dit als periodistes que
el seu retard era degut a ha-
ver estat dinant amb l'encar-
regat d'Afers d'Anglaterra.

En arribar a la Presidència,
el general Gómez Jordana s'ha
detingut una petita estona amb
els periodistes, i alludint a l'o-
peració desenvolupada al Ma-
rocc, ha dit que encara no s'ha
via acabat, entre altres raons,
perquè les operacions mai se
san quan s'acaben.

El canó que es busca, i al
qual s'ha referit en la seva con-
versa d'aquesta tarda, el Pre-
sident, es deu tractar d'una
peça de muntanya, pel qual re-
sultarà fàcil transportar-ho si
s'aconsegueix endevinar on va
ésser emplaçat.

Un periodista ha dit al ge-
neral Jordana que abans d'ahir
va estar a Madrid El Mokri,
amb dos arabs més, de pas cap
a Paris.

El general ha dit que no hi
savia res d'aquest viatge, oferint
sol·licitar dades a l'ambaixador
francès.

EL PRESIDENT DIU QUE NO HI HA RES

EL GENERAL NAVARRO AL
PALAU

A les dues menys deu minuts ha
arribat al Palau el general Primo de
Rivera, per tal de despatxar amb el
Rei.

A dos quarts de tres ha sortit acom-
panyat del comandant general de Ceu-
ta, baró de Casa Davallós.

—No hi ha res—ha dit el president
als periodistes.

El Rei ha estat visitant aquest matí
la fàbrica de productes químics de
l'Exèrcit, i per això s'ha retardat el
despatx.

Ara el Rei anava a canviar-se de
roba i ha deixat la signatura per a
després.

Em sembla que me la farà portar
a la Presidència d'aquí a dues hores.

Els periodistes han preguntat al ge-
neral Navarro el motiu de la seva vi-
sita al Palau.

—He vingut a complimentar el Rei,
perquè encara no ho havia fet.

—Quan tornarà al Marroc?

—Probablement dilluns.

EL CONSELL DEL DIRECTORI
EN BUSCA D'UN CANO

A les sis s'ha reunit el Consell del
Directori.

Un xic després ha arribat a la Pre-
sidència el marqués d'Estella, que ha
seminat sorprenent-se perquè l'esperaven
els periodistes.

—Què passa, senyors?—ha pregun-
tat.

—Esperàvem—li hem contestat—que
seus diguéssim quelcom.

—Res—ha replicat el marqués d'Es-
tella—. Ja hem donat una nota sobre
eleccions. A més a més tenim noves
d'Àfrica que ahir, els moros, des de
Sidi Daul, feren disparar de canó so-
bre Beni-Yder, a la posició de Casa
Hamido. Aquest matí les nostres tro-
pes han ocupat la posició des d'on
s'havia disparat; però el canó, tanma-
teix, no l'han trobat. El general Des-
pujols ha afegeix—comunica que les
tropes segueixen cercant el canó per
aquells voltants. Hem tingut un in-
dignu mort, i un oficial i dos o tres
de tropa, ferits.

PROJECTE D'INSPECCIO ALS
BANCS

Madrid, 17. — Dm "La Li-
bertat", en un article que pu-
blica en l'loz preferent:

"Les referències oficials
acusen l'estudi, per part del Di-
rectori, del projecte d'inspecció,
i en la Junta bancària hi ha
una veritable expectació davant
la solució que hagi de recaure
sobre tot en l'article vuitè del

projecte, el qual fou motiu d'un fort debat al Consell Superior Bancari, adoptant-se acords pel vot del president.

El dit article es refereix als comptes, efectes o valors que es practiquen als Bancs de Catalunya en relació amb aquest assumpte.

Es presentaren dues propostions: una del vice-president i sots-governador del Banc d'Espanya, senyor Pius Escudero, en la qual demanava l'obligació de tornar, als que fossin dipòsits, els mateixos títols que haguessin lliurat, per la qual cosa constaria sempre llur numeració en les respectives factures de lliurament i en els documents utilitzats per retirar els títols lliurats en compte corrent, una altra de l'Administrador delegat del Banc Espanyol de Crèdit en la que es limitava l'obligació de Bancs i banquers, modificant les taxativament modificades en la proposició anterior, pel que es refereix al número de les factures, etc.

Votaren la primera els Bancs d'Espanya, Bilbao, Biscaia, Urquijo i Gijón, i la segona els Bancs Espanyol de Crèdit, Marsans, Arnús, Cartagena i el president, decidint aquesta la votació.

Amb el tal acord es planteja la transcendental qüestió del dipòsit de valors amb numeració i sense ella, transcendència que s'adverteix, naturalment, perquè els dipositants que tenen llurs resguardos amb la numeració corresponent són creditors privilegiats i, per tant, poden retirar llurs valors fins després de decretada una suspensió de pagaments; en altre cas es trobaran en la trista situació de creditors d'un Banc suspens i augmentaran la massa general de creditors.

Acceptada, doncs, la proposta del Consell Superior Bancari, es donaria estat legal als procediments dels Bancs barcelonins, però no s'interpretarien exactament els drets preferents dels interessats en dipòsits de valors.

Tal com es veu, està ben justificada l'expectació, la qual, com hem dit abans, s'adverteix en les esferes bancàries, on es tema palpitant de les converses la solució que ha de recaure en el projecte que estudia el Directori.

ELS HULLERS ASTURIANS
Madrid, 17. — Els hullers asturians han dirigit al general Hermosa un document, com a president de la Junta del combustible, amb motiu del seu recent viatge a la conca minera d'Astúries.

En el document es descriu la situació desoladora actual dels mercats miners, especialment en la part hullera, i es diu que hi ha un excés en la producció, que prové principalment d'Amèrica. Els estocs han estat augmentats a tot arreu fins al punt que Anglaterra es veu obligada a vendre amb pèrdues; Alemanya té més de deu milions de tones, i Bèlgica quatre, a les quals no poden donar sortida. A Alemanya els sous representen el cinquanta per cent del conjunt total, i a Anglaterra el setanta per cent.

En aquesta situació, han des-

aparegut per al carbó anglès els mercats italià i argentí, cercant-se una importació a altres països, inclosa a Espanya, on n'han portat ja un vint per cent més que l'any passat, la qual cosa porta conseqüències funestes.

Acabà el document dient que per evitar això es proposa l'acceptació de les conclusions aprovades en l'Assemblea hullera, les quals són, entre altres: Modificació aranzelària, obligació del consum nacional i organització de la jornada.

LA CARN CONGELADA
Madrid, 17. — La petició d'auxili que es discutirà probablement demà, a la reunió de la Secció de Defensa de la Producció del Consell de l'Economia Nacional, per a la indústria, consisteix a establir un escorxador frigorífic a l'Argentina, i ha estat sol·licitada per la Companyia General d'Alimentació, integrada per elements espanyols.

Oferix aquesta companyia, en la seva petició, exportar a Espanya carn refrigerada i congelada, amb un 40 per 100 de rebuixa als preus que regixen en la carn espanyola.

Es compromet a instal·lar frigorífics per a matèries alimentícies, a Barcelona, i dipòsits frigorífics als ports francs de Barcelona, Bilbao i Cádiz, i en diversos mercats de distintes localitats.

En l'informe de la Secretaria de la Secció de Defensa de la Producció, i que servirà de base per al debat, es proposa a la secció que es declari incompetent, per entendre que l'auxili sol·licitat no està dintre del decret d'auxili.

Aquest decret es refereix solament a l'auxili a la riquesa natural nacional.

La importació de les carns estrangeres no pot considerar-se, segons creu l'informe, com una qüestió comercial de proveïments, punt que tampoc inclou el crèdit d'auxili.

No obstant, es deixa en llibertat per si es vol concedir un auxili a l'esmentada indústria per altre concepte.

Les indústries de la ramaderia mantenen el propòsit d'imposar la petició d'auxili sol·licitada per la Companyia d'Alimentació Espanyola.

Signora si finalment es discutirà aquest assumpte demà o s'ajornarà la discussió.

LA R. S. GIMNASTICA ESPANYOLA SUSPENSA DE DRETS

La Federació Castellana d'Atletisme, ha acordat en la seva darrera reunió suspendre en tots els seus drets la veterana R. S. Gimnástica Espanyola.

Aquesta mesura ha estat adoptada en vista dels conceptes que per als components del Comitè federatiu, apareix en la memòria de la dita societat presentada en la darrera junta general.

Aquesta mesura de la Federació tindrà el seu efecte mentre romandran al front de la Gimnástica els directius que varen presentar la memòria, els quals quedaran inhabilitats per a ocupar càrrecs directius durant un any.

Com és natural, aquesta mesura porta aparellada la no participació d'aquella societat en el campionat nacional.

EL BARO DE VIVER, GESTIONA QUE GESTIONA

El baró de Viver ha estat aquest matí a la Presidència conferenciant amb els vocals del Directori generals Mayanda i Rodríguez Pedre. Han tractat de diversos afers relacionats amb

les gestions que va realitzant respecte el Port Franc.

Demà, i amb el mateix objecte, conferenciarà l'Alcalde de Barcelona amb el general Primo de Rivera.

El baró de Viver ens ha dit que la disposició que va a publicar-se amb relació al Port Franc està només pendent d'alguns detalls de redacció, que seran ultimats segurament aquesta setmana mateixa.

Dijume el baró de Viver sortirà cap a París, on descansarà uns dies.

SE SUBASTA EL TEATRE DELS ARTISTES MENDOZA GUERRERO A MADRID

"La Epoca", com d'altres diaris, es dirigeix als capitalistes espanyols perquè evitin que s'efectuï la subhasta del teatre Cervantes que aixecaren Diaz de Mendoza i Maria Guerrero.

EL CONSELL D'ECONOMIA
Aquesta tarda s'ha reunit la Comissió permanent del Consell d'Economia Nacional, presidint el senyor Castedo.

Hi han assistit el secretari, senyor Sánchez, i, entre altres ponents, el director general de Duanes i els senyors Ugarte, Diaz Guisarro, Matanzas, vescomte de Cussó i Prados Urquijo.

La sessió ha començat tractant-se de dues qüestions de notòria importància.

Una es refereix a la sol·licitud formulada per la representació minera perquè es concedeixi un lloc de vocal a la Comissió permanent, entre els vocals que actualment formen part del Consell d'Economia, la qual ha estat acollida amb simpatia, acordant-se acceptar-hi.

Una altra qüestió d'interès ha estat aquella en la qual s'ha tractat d'una petició encaminada a que s'autoritzi la importació de carbó estranger en règim de dipòsit per proveir els vapors de pesca del port de Passajes.

La Comissió, després d'unes breus paraules d'alguns dels vocals, ha acordat que quedés sobre la taula, per al seu estudi.

Ja en l'ordre del dia, i després del despatx ordinari, s'ha tractat de la modificació de l'impost de transports, quedant en estudi.

S'ha donat compte d'un expedient en el qual una societat de Barcelona sol·licita autorització per crear una agència oficial del dipòsit franc en aquell port, acordant-se obrir una informació pública per un termini de 60 dies.

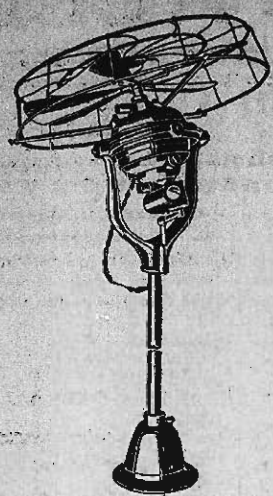
En l'ordre del dia hi havia també una reclamació dels amos de coloms silvestres, sobre interpretació de la llei de caça.

Discutida aquesta qüestió, s'ha acordat proposar que s'autoritzi l'exportació de coloms silvestres.

Amb el vot en contra del senyor Matanzas, ha estat denegada una petició perquè s'autoritzi importar en règim d'admissió temporal 4,672 caixes d'atuell de llana litografiats per exportar oli d'oliva.

Per fi, la Comissió permanent ha examinat altres instàncies, entre elles, una de la societat de mines de potassa de Súrria (Barcelona), sol·licitant la lliure exportació d'adobs, suspensió de les Juntes reguladores, i una altra del Col·legi Oficial d'Agents i Comissionistes de Duanes sol·licitant la supressió de les Juntes arbitral i representació al Consell.

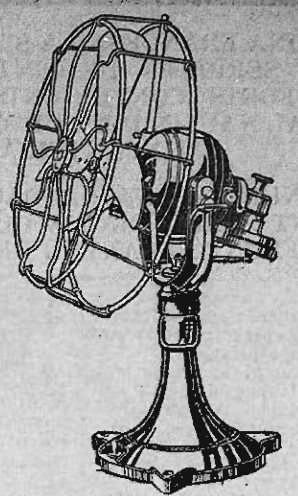
També s'ha tractat de les conclusions de la Conferència de l'Oli, celebrada a Madrid, en aquella part que afecta a la Secció administrativa.

Típus de sostre "ORBIT"

NOU TIPUS DE VENTILADOR : ELECTRIC : "ORBIT"

Projecta l'aire . .
en totes direccions

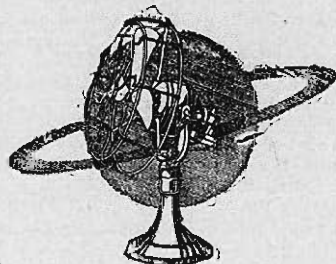

Típus sobretaula "ORBIT"

ANGLO-ESpanyola D'ELECTRICITAT, S. A.

PELAYO, 12 (cantonada Gravina)

BARCELONA. Telefon 725 A - 2369 A

ELS ESPORTS

CICLISME

AVUI COMENÇARÀ LA CURSA DE 24 HORES AL VELODROM D'BADALONA

Aquesta nit, a les deu, començarà al Velòdrom de Badalona la cursa internacional de vint-i-quatre hores a la americana, que organitza "El Mundo Deportivo".

Poques vegades davant una manifestació ciclista s'havia notat una expectació igual a la que existeix per a la lluita que s'espera per a aquesta nit i el dia de demà entre els dotze formidables equips inscrits.

Tot fa esperar que l'èxit esportiu de la cursa serà imminent. Els corredors estrangers ja són tots a Barcelona. Neffati i Jousseume arribaren dijous; Louet, L. Marcot, Baron i Oht, ahir al matí, i a la tarda arribaren tots els belgues: Pagnoul, Duray, Dewolf-Stockelync, Van Eetvelde, Thysman i Mechant. L'únic "forfait" es creu que serà el de Tresserres, per indisposició, però aleshores Sans, de Reus, prendrà la sortida corrent mitja hora i descantant altra mitja.

Els corredors es coneixeran pels dorsals, damunt els quals hi haurà el seu nom.

Els dotze equips es presentaran com segueix:
Ali Nefatti-Bover, franco-català; Jousseume - Alegre, franco-català; Louet-Janer, franco-català; Regnier-Mechant, franco-belga; Oht-Espanyol, americano-català; Tresserres-Sans, català; Carpi-Bachero, català; Llopis-Armengol, català; Marcot-Baron, francès; Dewolf-Stockelync, belga; Van Eetvelde-Mechant, belga; Pagnoul-Duray, belga.

La Companyia de Tramvies comunicà al Comitè organitzador de les Vint-i-quatre hores de Badalona que durant tota la nit d'avui, dissabte, posarà un servei extraordinari de tramvies per tal que els es-

pectadors puguin tornar a Barcelona a l'hora que els plagui.

La utilització dels autobusos, malgrat dels bons desigs dels organitzadors, per dificultats sorgides no ha estat possible d'ultimar-la.

ANUNCIS OFICIALS

FERROCARRILS DE CATALUNYA, S. A.

Vencent el dia 1 d'agost propinent el cupó núm. 9 de les obligacions al 6 per 100 emeses per aquesta Companyia a 8 de maig de 1923, es posa a coneixement de llurs senyors tenedors que, a partir de la data esmentada es procedirà al pagament de l'expressat cupó, amb deducció dels impostos, a la Societat Anònima Arnús-Garí, i a les oficines del Sindicat de Banquers de Barcelona, carrer de Ferran, número 34, principal.

Barcelona, 18 de juliol de 1923. — El Director-gerent, F. Fraser Lawton.

FERROCARRIL DE SARRIA A BARCELONA, S. A.

Es posa a coneixement dels senyors tenedors de les obligacions emeses per aquesta Companyia, a 17 d'abril de 1916, que a partir del dia 1 d'agost propinent es procedirà al pagament del cupó núm. 37, que venç en aquella data, amb deducció d'impostos, a la Societat Anònima Arnús-Garí, i a les oficines del Sindicat de Banquers de Barcelona, carrer de Ferran, núm. 34, principal.

Barcelona, 18 de juliol de 1923. — El Director-gerent, F. Fraser Lawton.

S. A. Arnús-Garí-Banca Marsans-Banc de Biscaia

Banc Hispano-Colonial

Banc Internacional d'Indústria i Comerç

Emissió d'Accions preferents al 7 per 100 de TRAMVIES DE BARCELONA

(SOCIETAT ANONIMA)

Es posa a coneixement dels senyors subscriptors que el propinent dimarts, dia 21 del corrent, tindran a llur disposició les Carpetes provisionals dels dits títols.

17 de juliol de 1925.

DARRERA HORA

DE MADRID

LA CONFERENCIA FRANCO-ESpanyOLA

Dijous es clourà la conferència :: S'ha confirmat l'estada del Mokri a Madrid

A les dues menys vint minuts de la matinada s'ha acabat la reunió de delegats de la Conferència hispano-francesa.

Han sortit junts el general Jordana i el senyor Aguirre de Carcer.

El primer ha parlat amb els periodistes i els ha dit:

— Hem treballat molt, quasi hem vençut els treballs de la conferència, quedant ja molt poca feina; en realitat només falten fallar dos temes.

El senyor Aguirre de Carcer ha indicat al general Jordana que podia anunciar els temes que falten per estudiar.

Aleshores el general Jordana ha continuat dient:

— El primer es refereix a què l'Estatut de Tànger es compleix estrictament, amb especialitat, en la pràctica referent a la neutralitat, per tal d'evitar tractes amb l'enemic, estanció de sospitosos i que allí es conserpi.

Quant al segon tema, es refereix a la cooperació total dels dos països en l'aspecte de col·laboració.

Creu que demà, a les cinc de la tarda, celebrarem una altra reunió.

— Quan acabarà els seus treballs la Conferència?

— Creu que dijous vinent se celebrerà la última reunió. Estic molt satisfet — ha dit — perquè fins l'últim moment els delegats, dins d'una gran harmonia, tots han posat de la seva part la millor bona voluntat per tal d'arribar a una completa col·laboració. Això fa que jo estigui molt satisfet.

Es, doncs, de gran actualitat recordar que un senzill bany de peus saltratrat constitueix un remei dels més eficaces contra aquests diversos mals. Un bany saltratrat descongela, tonifica i alleuja els peus inflats, magolats i adolorits i fa desaparèixer amb rapidesa tota sensació de cremor i de fatiga. Una immersió més perllongada estova els ulls de poll i dorciecs, a tal punt que poden extirpar-se fàcilment i sense perill de tallar-vos. Demés, l'aigua saltratrada, essent il·lusionerament oxigenada, resulta de gran eficàcia contra les irritacions i la fortor causats pel suor excessiu.

Per preparar un d'aquests bany medicinal, n'hi ha prou amb dissoldre en un rentamans d'aigua calenta un grapat de Saltrats Rodell, sals extra-concentrades, que es venen a un preu módic a totes les principals farmàcies. Ningú no ha de sofrir de mals de peus durant els mesos de calor, ja que amb poc cost es poden curar fàcilment i alliberar-se'n sempre.

NOTA. — Desconfieu de les imitacions que manquen de valor curatiu, i exigiu sempre els veritables Saltrats Rodell.

— Si, ahir va estar aquí de pas cap a Vichy on va a prendre les aigües. Ha visitat l'ambaixador francès present, acompanyant d'ell, el te.

Ha acabat dient que quan la conferència hagi donat per acabats els seus treballs serà facilitada a la premsa una nota resumida, molt ample i detallada.

AQUEST NÚMERO HA

PASSAT PER LA CEN-

SURA GOVERNATIVA

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

DIA 17 DE JULIOL DE 1925

1. SITUACIO ATMOSFERICA GENERAL A LES 7 DEL MATI. (Observacions d'Europa, Nord d'Àfrica i Atlàntic, rebudes per telegrafia sense fils):

Ha augmentat la nuvolositat a l'occident europeu, registrant-se alguns ruixats isolats de caràcter tempestuós a França i part de la Península Ibèrica.

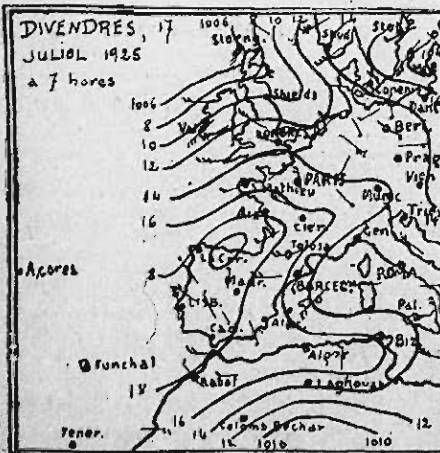
A les Illes Britàniques s'han establert pressions baixes, amb tendència a intensificar-se a la mar del Nord.

2. ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 8 DEL MATI. (Observacions de la Xarxa meteorològica catalana, comunicades per telèfon):

El temps a Catalunya és variable i insegur, amb intensa nuvolositat a gairebé tot l'interior.

Ahir es registraren pluges i algunes tempestes a la plana de Vich, Vall de Ribes, Cerdanya, Pallars i conca de Tremp.

Les temperatures han augmentat, havent estat la màxima de 35 graus a Figueres, i la mínima de 9 graus al llac Estangento.

2. VENTS SUPERIORS A BARCELONA. Sonjaige de l'atmosfera llura a les 7 hores.
Altitud en metres:
Direcció:
Velocitat en metres per segon:

3. OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA
Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores
Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 761.6, 760.7, 760.0 mil·límetres; 1.0154, 1.0142, 1.0132 mil·libars. —
Termòmetre a l'ombra (sec): 24.3, 26.0, 24.3. — Termòmetre a l'ombra (humid): 20.3, 22.0, 21.7. —
Humitat (centèsimes de saturació): 67, 69, 79. — Direcció del vent: WSW, SE, SE. — Velocitat del vent en metres per segon: 7, 5, 4. — Estat del cel: tapat, nuvolós, quasi tapat. — Classe de núvols: fracto-cúmulus, cirrus-stratus; fracto-cúmulus, alts-cúmuls; alts-cúmuls, alts-cúmulus.

Temperatures extremes a l'ombra
Màxima: 26.7. — Mínima: 19.9. — Mínima arran de terra: 19.0. — Oscil·lació termomètrica: 6.8. —
Temperatura mitja: 23.3. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data en mil·límetres d'espessor, o sigui, litres per metre quadrat: 0.0. — Recorregut del vent en igual temps: 124 quilòmetres.

VOLER

explotar la bona fe del públic amb la capa d'un bandit de l'estafa Durban és una immoralitat que ni el públic ni les autoritats haurien de tolerar.

Es clar que el públic ja sap que fa més de tres mesos que es volia explotar aquest mateix truc a moltes sabateries i àdhuc s'obrien barraques amb aquest mateix mirallet, com coneix el truc de les Liquidacions veritat per plegar el negoci, sense que acabin de plegar mai.

Que avui es venen sabates baratíssimes perquè els fabricants saldem els nostres mostruaris, així com la sobreproducció, en el nostre magatzem posat exprés del carrer

MES BAIX DE SANT PERE, 44

això és indiscutible. I se salden continuament sense trucs, que són un insult a les gents que viuen del seu treball, i a preus que no poden sostenir comerciants de segona o quarta mà.

Per bé que el públic barceloní és major d'edat i sap el valor que pràcticament tenen aquests reclams, en nom de la moralitat i pel respecte que el públic mereix, hem de protestar que es permeti que un egoïsme particular pretengui podrir l'ambient amb reclams que després de no donar resultat són una burla sagnant a industrials honrats.

Es comprant la sobreproducció dels fabricants que és compren sabates que, tot i essent bones, siguin barates

MES BAIX DE SANT PERE, 44

PROVES? Compareu aquests preus amb els que s'anuncien com a desastrosos, prenent per bandera el nom d'un bandit:

CALÇATS DE SENYOR des de	8'75 ptes. parell
SENYORA, DE PELL, des de	3'50 " "
NEN, DE PELL, des de	0'90 " "

MES PROVES? Per assegurar-se que ON ES VENEN ELS STOKS VERITAT DE LES FÀBRQUES pot el públic informar-se

MES BAIX DE SANT PERE, 44

MAGATZEM OCASIONS EN CALÇAT

¡ UNA LIQUIDACIO VERITAT!

Peces angelina

tares, a trossos de 5 metres
Ptes. 2'45

Peces cotó

suau (sense os), una
Ptes. 5'25

Peces cotó

oru tarades a trossos de 5 m.
Ptes. 3'25

Llençols jaretó

cotó superior grandària de matrimoni complet, una a
Ptes. 6'90

Llençols cotó

super. sobrecamara
Ptes. 4'50

Llençols cotó

superior catre
Ptes. 1'95

Tovalles domàs

8 x 6 Ptes. 2'45
9 x 9 " 4'50

Toval ons

domàs, fent joc amb les tovalles, la dotzena a
Ptes. 5'95

Flassades

cotó totes grandàries, des de
Ptes. 0'85

Cobrellits

talles cretona estampada per a grandària mitjana
Ptes. 5'35

Procedent de la crema,

de la fàbrica dels senyors Lunch i Firma d'Oldistrell

Liquidem totes les existències durant el present mes de juliol

Hi ha articles que quedaren en molt bon estat, i altres que, tot i ésser en part avariats pel sinistre, són molt aprofitables per una altra, resultant una

VERITABLE OCASIO

El qui encara no s'hagi aprofitat no hi arribarà a temps si deixa passar els 12 dies que falten del mes actual

Magatzems GAMISSANS, S. A.

38 - VIA LAYETANA - 38

Llaneria, Sederia, Llenceria, Camiseria i Gèneres de punt

GRANS REBAIXES DE PREUS

A TOTES LES SECCIONS

Bànoves

L'encertada ocasió de la vida
5,000 punt Imperial matrimoni
Ptes. 6'95

Tovallols russes

sarrell i jaretó, varietat de classes, des de
Ptes. 0'13

Teixit fi

avariat, bona qualitat, el metre a
Ptes. 0'65

Draps de cuina

sarjats, un a
Ptes. 0'25

Peces Cambray

extra fi (20 metres)
Ptes. 22'50

Pita cotó

estampada, metre a
Ptes. 0'55

Totes de mantes

talles oussil, satinat, classes superior
Per a grandària matrimoni, a
Ptes. 11'—

Per a grandària sobrecamara, a
Ptes. 10'—

Per a grandària camera, a
Ptes. 8'25

Per a grandària catre, a
Ptes. 7'—

Cobrellits

oretona estampada
talles per a grandària matrimoni,
Ptes. 9'10